

Nordafrika. Idag har slaget om Nordafrika nådd sitt høydepunkt. Den 8. britiske armé som rykker nordover fra Sousse nærmer seg nå Enfidaville som ligger 75 km fra byen Tunis. Dagens allierte kommunike fra det allierte hovedkvarter i Nordafrika melder at de franske styrker rykker fremover i høydena øst for Oussentia-sletten, og at den 1. britiske armé har hatt ny fremgang i Medjes-el-Bab - Mounchar - avsnittet. Krigs-korrespondenter skriver at den 1. armés fremrykking i nord er like viktig som den 8. armés i sør. - Et tysk dokument som gir ordre om å sende bort fra frontlinjen alle polakker, tsjjettere og østerrikkere er falt i de alliertes hender. - Dette beviser at den tyske hærledelse ikke tør stole på disse soldater, de vil kanskje heller være fanger under de allierte enn soldater i den tyske hær. - Under angrep mot Bizerte og Trapani igår oppådde flyvende festninger treff på et handelsskip og en tankbåt. Igår ble meldt at britiske ubåter hadde senket 8 italienske forsyningskip, og sannsynligvis 3 til og områdd torpedotreff på 4 andre. Det italienske kommunike idag innrømmer tapet av en tung krysser, sannsynligvis Trieste som ble senket lørdag. - Rommel har nå bare tre flyplasser igjen i Tunisia, og det betyr en voldsom svekkelse for ham at han har måttet oppgi så mange.

Russland. I Russland er et tysk angrep i Volchov-avsnittet blitt slått tilbake med store tap. Angrepet tok sikte på å avskjære russernes forsyningslinjer til Leningrad. I Donets-avsnittet foretok tyskerne igår små angrep, de ble avvist med tap for fienden. Idag er denne front overhodet ikke nevnt i russernes kommunike. På alle deler av fronten opererer geriljatropper og påfører tyskerne tap. I løpet av siste uke har tyskerne mistet 111 fly ved angrep på Moskva, Leningrad og Krasnodar. Utenfor norsklysten avviste britiske bombefly et angrep fra tyske jagere. 2 jagere ble skutt ned.

DEN "NASJONALE" ARBEIDSINNSATS

Det er nå blitt klart at den "nasjonale" arbeidsinnsats ikke er annet enn en storstilet innrulling av hjelpetropper for den tyske Wehrmacht.

Foreliggende oppgaver viser at det bare til 15. april 1943 skal utskrives 10.000 mann som praktisk tatt sentlige skal fordeles på militære arbeidsplasser under organisasjon Tott. Som eksempler, kan vi nevne følgende:

Einsatz Nord-Norgeen, Narvik (O.T.)	1.500	mann fra Oslo og Akershus,
Einsatz Mittel-Norgeen, Trondheim	1.500	" " Telemark, Vestfold og Buskerud,
Marine-Oberbauamt Bergen	320	" " Bergen og Hordaland,
" " Trondheim	400	" " Sør-Trøndelag,
Fliegerhorstkommandantur Gossen	200	" " Møre og Romsdal,
" " Lister	350	" " Oslo og Akershus,
Kommandeur der Eisenbahntrouppen, Trondheim	310	" " Sør-Trøndelag,
" " Narvik	200	" " Hedmark og Oppland.

Videre er det nå det rene at flere er blitt tvunget til å underskrive kontrakter om tjenestegjøring i Legion Spoor på lange krigen varer og er sendt til en treningsleir hvor de er iført tyske uniformer og satt under tysk militær befal. Endelig er det på det rene at en del av de utkrevne allerede er transportert ut av landet.

Vi burde visst dette: Det var en feil at vi ikke nektet å sende inn melding til arbeidsmobiliseringen. Feilen er imidlertid gjort. Det kunne se ut som om det norske folk for første gang under krigen hadde svakt sin sak og oppgitt sin kamp. Det er mange ting som forklarer at vi ikke reagerte fort og bestemt nok, men det tjener til lite å gå inn på dette. Nå må vi sende oss og si et bestemt NEI. Vi er narret ved trusler og falske løfter, men det er ikke for sent å reise seg til motstand. Nå vet vi at den "nasjonale" arbeidsmobilisering betyr å delta i krigen på fiendens side, og da er det klart at det strider mot enhver nordmanns samvittighet å delta.

PAROLEN MÅ DERFOR FRÅ NÅ AV VÆRE : INGEN RØTER FRAM HVA ENTEN DET GJELDER INNKALLELSE TIL ARBEIDSKONTOR, AVREISESTED ELLER ARBEIDSPASS. INGEN MÅ NÅ LÆNGER MELDE SEG TIL NOEN SLAGS REGISTRERING.

Kvinnelige gymnasiaster som ennå ikke er myndige, blir også utkalt til arbeidstjeneste under NS-ledelse. Ingen vet hvad de skal brukes til. Det bedrag den "nasjonale" arbeidsinnsats representorer spør ikke godt. Foreldrene vil ikke kunne føre noen kontroll med den påvirkning de innkalt piker blir utsatt for, eller hvilke legemlige eller sjelelige påkjenninger de må gjennomgå under tjenesten. - Når disse innkallelser kommer på dette tidspunkt, er det klart at det er et ledd i den "nasjonale" arbeidsinnsats - kort sagt: Ungdomstjenesten tatt i Wehrmachts tjeneste.

BARN OG FORELDRE MÅ STÅ SAMMEN OM Å NEKTE INNRULLING. FORELDRERETT OG FORELDREANSVAR VIL TILSI ENEVBR FAR OG MOR Å TA KLART OG STERTYTT STANDPUNKT I DENNE SAK.

Utdrag av STATSMINISTER NYGAARDSVOLD'S TALE TIL NORGE 9. april 1943.

Idag har Norge vært i krig i 3 år. Vi hadde levet i fred i mere enn 100 år og var bedre rustet for fred enn for krig der hjemme. Disse tre årene har for det norske folk betydd lidelser og savn, men de har også latt folket bevise sin rett til å leve som fri og selvstendige mennesker. - Våre "verner" kom den vårdegen for tre år siden, resultatet var herjede bygder og brente byer. Vi tok kampen opp med dem, men overmakten var for stor. De løvte vår frihet og rett, men folket har vokset seg sterkt, og hele det norske folk utgjør idag en samlet flokk. - Etter to måneder forlot Konge og regjering landet. Det var en tung stund for oss, og det var etter megen tvil vi tok denne beslutning. Det var i bevissthet om at Norge vilde stå seg meget bedre både under krigen og etterpå om den hadde en lovlig norsk regjering utenfor landets grenser. Det betød at vårt land ble anerkjent som suveren stat. - Statsministeren gjorde deretter rede for de oppgaver som hadde meldt seg for den norske regjering, og gav en oversikt over det arbeide som regjeringen og andre nordmenn i utlandet hadde utført. Administrasjonen av Norges krigsinnsats har reist mange spørsmål, og mange sosiale oppgaver er blitt tatt opp, særlig med henblikk på sjøfolkene. Nye sjømannshjem er stiftet, rekreasjonssteder og hvilehjem er kommet i drift. Skoler og kursar av forskjellig slag er satt i gang. Det blir sørget for at ingen nordmenn i utlandet lider uforskyldt nød. - Regjeringen har sett det som en av sine viktigste oppgaver selv å underholde alle nordmenn i Sverige. Disse flyktninger er i en særlig vanskelig stilling, og ønsker bare å slutte seg til de væpnede norske styrker og delta i kampen. Veien har vært stengt for de fleste. Det er umulig å si mere om dette nu, men når historien engang skal skrives, vil det bli klart at regjeringen har gjort sitt ytterste for å hjelpe disse flyktninger. Vi søker å skaffe arbeide eller utdannelse for alle i Sverige. Jeg vil takke de svenske myndigheter for den velvilje de har vist oss, for den måte de har tatt imot våre landsmenn på, og den sympati de har vist for vår sak. -

Vi må også forberede oss for fremtiden, da vårt land skal erobres tilbake. Vi må på forhånd legge planer for den civile norske administrasjon. Vi må forberede oppgjøret med forræderne og de stripete, og ønsker alle at dette skal foregå i rettslige former. Videre må vi på forhånd være klar over hvordan vi skal råde bot på de rettsstridige forordninger som tyskerne har utstedt og den skade som deres overgrep har forvoldt. Vi kan ikke vente med å ta stilling til disse spørsmål. Mange av dem vil melde seg i samme øyeblikk som den første allierte soldaten setter foten på norsk jord. - Vi vet vi kommer igjen til et utplyndret og utarmet land. Vi vil gjøre alt som står i vår makt for å undgå sosialt og økonomisk kaos. Aldri mere må vi oppleve at arbeidsvillige nordmenn er uten arbeide. Men overgangstiden vil bli vanskelig, tenk bare på alle de nordmenn som nu tvungent arbeider på tyske anlegg. Vi må finne nye utveier til å nyttiggjøre oss vårt landbruk og fiskerierne på beste måte. - Men fremfor alt vil regjeringen sørge for forsyninger til landet og snarest mulig skaffe mat, klær og sko til befolkningen.

Vår utenrikspolitikk er idag viktigere enn noensinde før i historien, og det kommer til å reise seg mange spørsmål. Vi står ikke alene, og vi kommer til å fortsette samarbeidet med våre allierte. Formene for dette samarbeide kan ikke fastsettes nu, men Norge kommer sikkert ikke til å gi opp sin stilling blandt de forente nasjoner for å vende tilbake til den gamle nøytralitetspolitikk.

Motstanden hjemme og vår krigsinnsats ute blir fulgt med interesse og beundring for det norske folk og dets kamp. Det er av stor betydning at vi har kunnet arbeide ved hjelp av våre egne midler og holde ved like våre utenlandske lån. Grunnlaget for finansieringen er naturligvis inntektene av vår handelsflåte, men det er en misforståelse å tro at regjeringen har brukt opp alle disse midlene. Vi har hittil bare brukt den del av overskuddet som svarer til hvad skipsfarten før krigen vilde betalt i skatter og avgifter. Gullbeholdningen er overhodet ikke rørt.

Jeg vil nytte anledningen til å rette en takk til regjeringens tillitsmenn, både de ganske få som fulgte oss hjemmefra og de mange dyktige folk som er kommet hjemmefra siden og som har skaffet oss nye impulser fra fronten der. Denne takk retter jeg også til dem som arbeider utenfor Storbritannia, ikke minst til dem i Sverige som har en særlig krevende oppgave. - I disse tre år har den nye "orden" hersket i Norge, d.v.s. løgn, plyndring og terror. Det siste nordmennene er blitt utsatt for er tvungen utskrivning til arbeide for tyskerne, som bruker bunnfallet av det norske folk som sine redskaper. De kommende uker og måneder kan bli hårde tider for det norske folk. Men undertrykkelsen har utløst en motstand som har sveiset det norske folk sammen og vakt beundring verden over. Det er oss en glede at ingen har latt seg forlede til uoverlagte og desperate handlinger, selv om fristelsen må ha vært stor. - Idag, etter tre års krig, sender vi en hilsen til dere der hjemme. Vi minnes alle dem som gav sitt liv for landet, de stridende, sjøfolkene, alle de gode norske menn og kvinner som ble pint inne i fengslene. - Det er ikke regjeringens oppgave å bestemme etter hvilke linjer Norge skal styres etter krigen. Vi vil innlevere Kongen vår avskjedsansøking og håper det blir dannet en samlingsregjering. Vi har vel alle et fremtidens bilde av Norge i vårt sinn, et land hvor et fritt folk kan leve i gode og jevne kår, og en ting er sikkert: Fremtidens Norge vil bygge på folkestyrets faste og prøvede grunn.